

Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa

Ügyszám: **2018. F. 230/11.**
(2018. V. 198.)

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban a megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésben meghozta és kihirdette az alábbi

f e g y e l m i h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont ügyvéd két rendbeli szándékos, ebből egy rendbeli folytatólagos fegyelmi vétséget követett el, ezért

600.000.-Ft pénzbírsággal

sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy a kiszabott pénzbírságot, valamint 80.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara 10900011-00000007-20950113 számú bankszámlájára, az ügyszámra való hivatkozással.

I n d o k o l á s :

A bejelentő (korábban hatályos FESZ szerint panaszos) sérelmezte az eljárás alá vont ügyvéd okirat-szerkesztési tevékenységét, gondatlan letét kezelését. Előadta a bejelentő, hogy az eljárás alá vont ügyvéd szakmailag kifogásolható tevékenysége miatt súlyos kár érte, az általa megvásárolni kívánt ingatlan tulajdonjogát nem szerezhette meg, és a letétbe helyezett összeget sem kapta vissza.

A bejelentő csatolta az ügyre vonatkozó iratokat és részletesen ismertette a sérelmezett magatartással kapcsolatos eseményeket.

A Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke az előzetes vizsgálati eljárást elrendelte.

A Budapesti Ügyvédi Kamara fegyelmi főmegbízottjának felhívására az eljárás alá vont ügyvéd határidőben érdemi nyilatkozatot tett, amelyben vitatta, hogy fegyelmi vétséget követett volna el. Az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint a megbízásnak megfelelően járt el, a felek akarata szerint, amelyre ráhatása nem volt. Cáfolta, hogy a letétkezelésben gondatlanul, vagy szabálytalanul járt el. Beadványa szerint a panaszos minden körülményről tudomással bírt, az eljárás alá vont ügyvéd beadványának 2. oldalán kifejtette, hogy a panaszosnak eleve tudomása volt arról, hogy „nem a tulajdonostól fog ingatlant vásárolni.”

A letétből történő kifizetések a panaszos döntése alapján történtek a letéti szerződésnek megfelelően, az eljárás alá vont ügyvéd álláspontja szerint a panaszost ért kár kizárólag az ügyletben résztvevő [...] Zrt. csalárd magatartásának következménye, amennyiben nem teljesítette vállalt kötelezettségét.

Az eljárás alá vont ügyvéd úgy nyilatkozott, hogy az üggyel összefüggő ügyvédi kötelezettségeit teljesítette.

Az eljárás alá vont ügyvéd iratait nem csatolta, amely mulasztást azzal indokolt, hogy a panaszos valamennyi releváns iratot csatolta.

A fegyelmi megbízott (jelenleg hatályos FESZ szerint és a továbbiakban fegyelmi biztos) a rendelkezésére álló iratok alapján összeállította az összefoglaló jelentést. A fegyelmi biztos álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd által szerkesztett letéti szerződés több ponton nem felelt meg a jogszabályi és hivatásrendbeli normáknak, továbbá nem szolgálta a bejelentő védelmét. Az adásvételi előszerződésben pedig olyan személy szerepelt eladóként, aki sem tulajdonos nem volt, sem pedig a rendelkezésre álló dokumentumok szerint semmilyen jogcímen nem formálhatott jogot az ingatlanra.

A fegyelmi biztos álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üt. 37.§ a.) pontja alapján az Etikai Szabályzat 3.1.,3.2.,3.3.,3.4.,6.1.,12.4.,7.1., 7.3.a., és 7.5. pontját, valamint az 1/2014. (XI.3.) MÜK Szabályzat letétkezelési rendelkezéseit.

A Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke a fegyelmi eljárást elrendelte.

A Fegyelmi Tanács mindkét tárgyalásra idézte a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet és a panaszost is, akik szabályszerű idézés ellenére egyik tárgyaláson sem jelentek meg. Az eljárás alá vont ügyvéd távolmaradását nem mentette ki, beadvány tőle nem érkezett. Távolmaradása a tárgyalás megtartását nem akadályozta.

A panaszostól 2019. február 13-án e-mailben és postán is érkezett egy bejelentés, amelyben panaszát visszavonta. Előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel 2019. február 12-én megállapodott abban, hogy az ügyvéd az üggyel kapcsolatos kárát megtéríti, amely kötelezettségének eleget tett.

A fenti nyilatkozatát a bejelentő 2019. március 19-én érkezett levelében megerősítette és kérte a fegyelmi eljárás megszüntetését. Tekintettel arra, hogy a bejelentés visszavonása az eljárás folytatását nem érinti, a fegyelmi eljárás lefolytatásának és a határozat hozatalnak akadálya nem volt.

A Fegyelmi Tanács újabb tárgyalás kitűzésétől eltekintett, mivel sem az eljárás alá vont ügyvéd, sem pedig a bejelentő megjelenése nem volt várható, így a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbi **tényállást** állapította meg:

A bejelentő, mint megbízó, valamint az X Zrt., mint megbízott között 2016. június 7-én ingatlan-közvetésre szerződés jött létre. A szerződés az ingatlan tulajdonosát nem jelöli meg. A szerződés 1./ pontja szerint a megbízott feladata az volt, hogy a bejelentő tehermentes tulajdonszerzése érdekében tárgyaljon a tulajdonossal, illetve a végleges adásvételi szerződésben megnevezett tulajdonossal, megállapodásokat, szerződéseket kössön a megbízó érdekében, nyilatkozatot tegyen a megbízó helyett, az eladóval előszerződést kössön a megbízó érdekében eljárva, a letétbe helyezett összegből kifizetést teljesítsen.

A szerződés a bejelentő kötelezettségévé tette, hogy a vételár legalább 50%-át letétbe teszi, és ettől számított 15 napon belül az eladóval előszerződést köt. A szerződés feljogosította a megbízottat, hogy az eladónak foglalót és vételár előleget fizessen a bejelentő nevében.

A fenti szerződés megkötésekor az ingatlan tulajdonosa Z. volt, tulajdonjogát 2016. december 28-ával törölte a földhivatal, új tulajdonos V. a mai napig. A szerződés megkötésekor az ingatlant jelzálogjog, valamint elidegenítési és terhelési tilalom terhelte, amely terheket a szerződés nem tartalmazott.

A szerződést az eljárás alá vont ügyvéd szerkesztette és ellenjegyezte.

Ugyancsak 2016. június 7-én a bejelentő és az eljárás alá vont ügyvéd között „Tényvázlat és megbízási szerződés” címmel szerződés jött létre. Az okirat szerint a megbízás tárgya: az ingatlan vételárának letétbe helyezése és az ezzel kapcsolatos őrzési letéti szerződés elkészítése.

A bejelentő a megbízás aláírásával egyidejűleg őrzési letéti szerződést kötött az eljárás alá vont ügyvéddel. A letéti szerződés 1./ pontja utal a megbízási szerződésre, amelyben a tárgyi ingatlan letévő (bejelentő) általi megvásárlásában az eljárás alá vont ügyvéd közreműködik.

A bejelentő [...] Ft-ot volt köteles letétbe helyezni a szerződés szerint. A szerződés 5./ pontja szerint a letéteményes ügyvéd a letét őrzését vállalta, valamint a szerződés rendelkezéseinek megfelelő kiadását. A letéti szerződés 6. pontja tartalmazza azon feltételeket, amelyek teljesülése esetén az eljárás alá vont ügyvéd a letétet a letévő által meghatározott bankszámlára utalja. Az alapvető feltétel a letévő által megkötött adásvételi előszerződés és végleges adásvételi szerződés volt. A letéti szerződés 10. pontja tartalmazza, hogy a letévő a letét feletti rendelkezési jogát a letéti szerződés időtartama alatt nem gyakorolhatja.

A bejelentő és Zrt. a közöttük létrejött megbízási szerződést 2016. június 14-én úgy módosították, hogy a bejelentő letétbe történő teljesítésétől számított 15 napon belül köteles előszerződést kötni az ingatlanra és a vételár 10%-át foglaló jogcímen, további 40%-át vételár előleg jogcímen az eladónak megfizetni. Az okiratot az eljárás alá vont ügyvéd szerkesztette és ellenjegyezte.

2016. június 13-án a X Zrt. eladó, és az Y Zrt. vevő között adásvételi előszerződés jött létre a tárgyi ingatlanra, azzal, hogy a szerződésben a bejelentő a felek felsorolása között szerepel, mint a végleges adásvételi szerződésben kijelölendő vevő, de a bejelentő a szerződést nem írta alá.

Az előszerződés szerint a vevő meg kívánja vásárolni a tárgyi ingatlant, ezért az eladó az ingatlan tulajdonjogának megszerzése és az ingatlan tehermentesítése után kötelezettséget vállal a végleges adásvételi szerződés megkötésére a vevővel. Ennek határideje 2016. szeptember 13. volt.

Az ingatlan vételárát [...] Ft-ban határozták meg a felek, amelyből a vevő az eladó részére a szerződés aláírásával egyidejűleg [...] Ft-ot volt köteles teljesíteni. További [...] Ft-ot volt köteles teljesíteni a vevő akkor, amikor az eladó tulajdonjoga széljegyven megjelenik az ingatlan tulajdoni lapján. A fennmaradó [...] Ft vételár hátralékot a vevő 2016. szeptember 13-ig volt köteles teljesíteni. Az előszerződés nem rendelkezik a tehermentesítésről, ezzel kapcsolatos feladatokról, határidőkről. A szerződés szerint a vevő, azaz a Y Zrt. tartozik fizetni a tulajdonjoggal nem rendelkező eladóként feltüntetett X Zrt-nek, ugyanakkor a kifizetés a bejelentő által letétbe helyezett összegből történt, aki nem szerepel az előszerződésben aláíró félként.

Az előszerződést az eljárás alá vont ügyvéd szerkesztette és ellenjegyezte.

2016. június 14-én az eljárás alá vont ügyvéd elkészítette és ellenjegyezte az előszerződés módosítását, amely szerint a vevő fizetési kötelezettségét úgy módosították, hogy a vevő az előszerződés aláírásával egyidejűleg [...] Ft-ot köteles az eladónak megfizetni. Az eladó azt vállalta, hogy 15 napon belül tulajdonjog bejegyzési kérelme széljegyként a tulajdoni lapra feljegyzésre kerül.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2016. június 13-án a nála letétbe helyezett összegből [...] Ft-ot átutalt az X Zrt. részére, majd 2016. június 15-én teljesített az eladó részére további [...] Ft-ot.

2016. augusztus 1-jén az Y Zrt. levélben fordult az X Zrt-hez, tájékoztatást kérve a fenti összegek kifizetését követő eseményekről, tekintettel arra, hogy az „eladó” semmilyen intézkedést nem tett tulajdonjogának bejegyzése érdekében. Az X Zrt. 2017. december 12-i kezdőnappal felszámolás alatt áll.

Az eljárás alá vont ügyvéd és a bejelentő között 2016. október 13-án megállapodás jött létre, amelyben az eljárás alá vont ügyvéd elismerte, hogy a letét kezelésén túl a teljes adásvételi jogügylet bonyolítására is kiterjedt a megbízása, elismerte, hogy nem tett eleget tájékoztatási kötelezettségének, miszerint a tulajdonjog megszerzése csak végleges adásvételi szerződéssel lehetséges, az előszerződés mibenlétéről és annak joghatásairól, nem tájékoztatta a bejelentőt, hogy az előszerződésben eladóként megnevezett fél nem egyezik az ingatlan-nyilvántartásban szereplő tulajdonossal. A bejelentő szerződéses nyilatkozata szerint megfelelő tájékoztatás esetén nem vett volna részt a jogügyletben. A megállapodásban az eljárás alá vont ügyvéd elismerte, hogy a bejelentő nem határozott meg számára számlaszámot a letét teljesítéséhez, a letét kifizetését önkényesen a rendelkezésére álló adatok alapján teljesítette. Az eljárás alá vont ügyvéd a megállapodásban úgy nyilatkozott, hogy súlyosan gondatlanul járt el és ezzel kárt okozott a bejelentőnek.

A bejelentő kárbejelentéssel élt a MÜBSE-nél. A kérelem elbírálása során az eljárás alá vont ügyvéd úgy nyilatkozott, hogy álláspontja szerint az ügyvédi tevékenység és a kár bekövetkezése között nem volt okozati összefüggés, mulasztását és kártérítési felelősségét nem ismerte el.

A MÜBSE a bejelentő igényét elutasította.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi eljárás elrendelését követően, 2019. február 12-én kötött megállapodás alapján a bejelentő bejelentése szerint kártalanította a bejelentőt.

A fegyelmi biztos az összefoglaló jelentést fenntartotta. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd két rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg az Ügyvédi Etikai Szabályzat 3.1, 3.2, 3.3, 3.4 pontjainak, továbbá a 7.1, 7.3/A, 7.5 és 12.4 pontjainak megsértésével, miszerint jogszabályba ütköző szerződést kötött, vétett a letéti szerződés szabályai ellen, nem ellenőrizte az alapul szolgáló okiratokat, nem tájékoztatta ügyfelét. Enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy az eljárás alá vont ügyvéd kártalanította ügyfelét. Kizárás fegyelmi büntetés alkalmazására tett indítványt, amelynek végrehajtását felfüggeszteni javasolta.

A Fegyelmi Tanács döntése és annak jogi indokai:

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. tv. (a továbbiakban Üt.) 37. §-a szerint fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd,

a) aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelességét vétkesen megszegi.

Az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 8/1999. (III. 22.) MÜK szabályzat (továbbiakban Etikai Szabályzat)

3/1. pontja: Az ügyvéd a hivatásának gyakorlásával - törvényes eszközökkel és módon - elősegíti megbízója jogainak érvényesítését és kötelezettségeinek teljesítését.

3.2. pontja: Az ügyvédnek hivatását a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.

3/3. Az ügyvéd vegyen igénybe minden törvényes eszközt ügyfele érdekei érvényesítéséhez. A rábízott ügyet a tényállást ismerve, jogilag felkészülten, elsősorban ügyfele tényelőadásainak szem előtt tartásával lássa el.

3/4. Tilos minden olyan ténykedés, mely ellentétes a megbízó jogos érdekével.

7/3. Az okirat ellenjegyzésével az ügyvéd bizonyítja, hogy

a) az okirat a felek kinyilvánított akaratának és a jogszabályoknak megfelelő

7/5. Az ügyvéd a megbízás során köteles megbízóját kioktatni a szerződéssel kapcsolatos minden lényeges körülményről és feltételről.

14/2. Az ügyvéd köteles eleget tenni a kamara bármely - jogszabályon vagy kamarai belső szabályozáson alapuló - eseti felhívásának; a kamara részére az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi felülvizsgálati ügyben felhívásra az iratait becsatolni. Az ügyvédet az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi eljárásban megilleti az a jogosultság, hogy nyilatkozatot ne tegyen, de ez nem érinti iratsatolási kötelezettségét, és nem akadályozza az eljárás folytatásának.

A letét- és pénzkezelés, valamint a letétnyilvántartás részletes szabályairól szóló 1/2014. (XI.03.) MÜK Szabályzat (a továbbiakban Letéti Szabályzat)

8. § (1) Az ügyvéd a megbízáshoz kapcsolódóan megőrzésre szolgáltatott letétet azzal a rendletessel fogadhat el, hogy azt a letéti szerződés rendelkezései szerint a letevőnek adja vissza. (őrzési letét)

(2) Az őrzési letét feletti rendelkezés joga a letevőt illeti meg.

6. § (1) Az ügyvéd a megbízás teljesítéseként azzal a rendletessel fogadhatja el a letétet, hogy azt a letét átvételére jogosult részére a letéti szerződés szerint fizesse ki, vagy adja át, illetve bizonyos feltételek bekövetkezése vagy elmaradása esetén a letevőnek fizesse vagy adja vissza. (teljesítési letét)

Jelen eljárásban a Fegyelmi Tanácsnak azt kellett elbírálnia, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette-e a fenti törvényi és hivatásrendbeli szabályokat és ezzel megvalósított-e az Üt. 37.§-ában megfogalmazottakat kimerítő magatartást.

A megállapított és nem vitatott tényállás szerint az eljárás alá vont ügyvéd a „Megbízás ingatlanközvetítésre ” című okiratot mindkét megállapodó fél képviselőjében és javára szerkesztette és ellenjegyezte. Az okirat nem tartalmazta azt, hogy a rendelkezésre álló és az okiratszerkesztő ügyvéd által beszerzett tulajdoni lap szerint ki a tulajdonos, valójában milyen folyamatban kerül az ingatlan a bejelentő tulajdonába, hogyan történik a tehermentesítés, konkrétan a terheket sem tartalmazta. Ugyanakkor az Y Zrt. részére olyan jogosítványokat tartalmaz az okirat, mint például a letétből történő kifizetés lehetősége, előszerződés megkötése.

Kötelezettséget tartalmaz a bejelentő számára, hogy az eladóval 15 napon belül kössön előszerződést, a vételárát helyezze letétbe és teljesítsen foglalót, vételár előleget. Az eladó személye a megbízási szerződésben a vevő részére nem volt ismert.

Ezek a feltételek súlyosan sértették a bejelentő érdekeit, biztonságát semmilyen szerződéses rendelkezés nem védte. Ezzel az eljárás alá vont ügyvéd vétett az Etikai Szabályzat 3.1., 3.2., 3.4. pontja ellen.

Az eljárás alá vont ügyvéd által szerkesztett és az X Zrt. valamint az Y Zrt. közötti előszerződés jogszabályba ütköző szerződés. Ingatlan tulajdonjogának átruházással való megszerzéséhez az átruházásra irányuló szerződés vagy más jogcím és erre tekintettel a tulajdonjog átruházásának az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzése szükséges. (Ptk. 5:38.§ (2) bek.) Az előszerződés következetesen az X Zrt-ét jelöli meg eladóként és a javára történő kifizetést tartalmazza, annak ellenére, hogy semmilyen okirat nem áll rendelkezésre, ami megnyugtatóan tartalmazza az X Zrt. tulajdonszerzését és ezt az okiratot a földhivatalhoz benyújtották volna. Tulajdonjogot csak tulajdonostól lehet szerezni, tehát az X Zrt. eladási joga és vételár iránti igénye csak tulajdonjogának bejegyzését követően nyílik meg. Az eljárás alá vont ügyvéd által szerkesztett okirat súlyosan sérti ügyfelének, a bejelentőnek érdekeit, őt teljesen kiszolgáltatott helyzetbe hozta. Az eljárás alá vont ügyvéd semmilyen módon nem győződött meg arról, hogy az X Zrt. tulajdonszerzése hogyan és miként történik, mindössze egy széljegyhez kötötte a kifizetést. Ezen felül az előszerződés sem rendelkezik a tehermentesítésről, sőt a letétbe teljesített vételár egészét az ingatlan-nyilvántartásba nem szereplő eladónak rendeli kifizetni, ezzel a vételárat valóban fizető bejelentőt megfosztotta attól a lehetőségtől is, hogy ellenőrzése alatt tarthassa a tehermentesítést. Ezen túlmenően nem figyelt az ügyvéd a Ptk 5:32. §-ában foglaltakra: Az elidegenítési és terhelési tilalomba ütköző rendelkezéshez a jogosult hozzájárulása szükséges.

Az előszerződés szerint az eladónak a bejelentő által letétbe helyezett összegből kell teljesíteni, de a bejelentő nem szerepel félként a szerződésben, ugyanis a szerződés pusztán megemlíti, mint majdani vevőt, de nem szerepel az aláírók között. Ezzel az eljárás alá vont ügyvéd vétett az Etikai Szabályzat 3.1., 3.2.,3.3. 3.4. pontja ellen, valamint a 7.3.a. pontja ellen.

Az eljárás alá vont ügyvéd sem a bejelentővel kötött megbízási szerződésben, sem más okiratban nem oktatta ki a bejelentőt a jogügyletről, nem tájékoztatta a tulajdoni lapon nem szereplő, de eladónak nevezett társaság jogosultságának hiányáról, az előszerződés alapján az „ál”eladónak történő teljesítés veszélyéről, magáról az előszerződésről, és annak következményeiről. Ezzel az ügyvéd az Etikai Szabályzat 3.4. és 7.5. pontját súlyosan sértette.

Az eljárás alá vont ügyvéd őrzési letétbe vette a vételárat a bejelentőtől úgy, hogy a bejelentő nem volt fél az előszerződésben, amely viszont tartalmazta a kifizetések időpontját, feltételeit, majd a bejelentőre nézve hátrányosabb helyzetet teremtő módosítást sem írta alá a bejelentő. A letéti szerződésben az eljárás alá vont ügyvéd megvonta a letevőtől a rendelkezési jogot.

Az őrzési letét kétoldalú ügylet, amelynél a letét feletti rendelkezési jog a letevőt illeti és a letétet a letevőnek kell visszaadni. Jelen esetben a kifizetést harmadik személy javára kellett teljesíteni a letéti szerződésben meghatározott feltételek teljesülése esetén. Ennek megfelelően az eljárás alá vont ügyvédnek teljesítési letéti szerződést kellett volna kötni, annak szabályai szerint.

A teljesítési letét esetében csak a meghatározott feltételek teljesítése és hitelt érdemlő igazolása esetén történhet kifizetés. Annak ellenére, hogy a vételár előleg kifizetése az X Zrt. tulajdonjog bejegyzési kérelmét tartalmazó széljegy tulajdoni lapon történő megjelenéséhez volt kötve, ennek hiányában, a letevő értesítésének mellőzésével történt a letét kifizetése. Ezzel az eljárás alá vont ügyvéd súlyosan sértette a Letétkezelési Szabályzat 6. és 8.§-át, valamint ismételten az Etikai Szabályzat 3.4. pontját.

Az eljárás alá vont ügyvéd azzal a magatartásával, hogy nem csatolta felhívás ellenére az ügyre vonatkozó iratait, megsértette az Etikai Szabályzat 14.2. pontját, itt a Fegyelmi Tanács figyelembe vette, hogy a bejelentő teljes körűen csatolta az iratokat, ez azonban nem mentesíti az eljárás alá vont ügyvédet a kötelezettség alól.

Az eljárás alá vont ügyvéd megsértette a fent hivatkozott törvényi és hivatásrendbeli normákat és ezzel két rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése, miszerint a bejelentő és az Y Zrt. között létrejött megbízási szerződésre „ráhatása” nem volt, az a bejelentő akaratának megfelelő, nem fogadható el. Az ügyvéd készítette a szerződést, így az abban foglalt rendelkezések ügyféllel történő értelmezése, az ügyfél teljeskörű tájékoztatása a szerződésről, a következményekről való tájékoztatás és az ügyfél érdekeinek, biztonságának védelme ügyvédi feladat, mint ahogyan az is, hogy jogszerű és a felek akaratának megfelelő szerződés készüljön. Mivel semmilyen okiratot nem bocsátott az eljárás alá vont ügyvéd a Fegyelmi Tanács rendelkezésére, amely tartalmazta volna az ügyfél kioktatását, figyelmének felhívását a veszélyekre, és az ügyfél döntését, hogy mindezek ellenére akar szerződést kötni, az ügyfél akaratára való hivatkozás nem foghat helyt. A Fegyelmi Tanács az ellenkező bizonyításának hiányában az eljárás alá vont ügyvéd 2016. október 13-i megállapodásban tett nyilatkozatát fogadta el.

Ugyancsak nem fogadható el az eljárás alá vont ügyvéd védekezése, miszerint a letétből történő kifizetések a bejelentő tudtával történtek, mivel ezzel ellentétes nyilatkozatot tett a bejelentővel kötött megállapodásban. Arra vonatkozó bizonyítékot pedig az eljárás alá vont ügyvéd nem csatolt, amely a letevő előzetes értesítését tartalmazta volna.

Nem helytálló az eljárás alá vont ügyvéd védekezése, amikor egyedül az X Zrt. csalárságának tulajdonította a bejelentőt ért kárt. Nem lehetett volna család módon eljárnia az X Zrt-nek, ha az eljárás alá vont ügyvéd körültekintően, a bejelentő érdekeit védő tartalommal, garanciákkal készíti el az okiratokat és eleve nem készít olyan szerződést, amely tulajdonjoggal nem rendelkező fél javára rendel kifizetést a letétből.

Az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétséget szándékosan követte el, ismerte, de mindenképpen ismernie kellett volna az ügyvédi hivatás gyakorlására vonatkozó rendelkezéseket, amelyek közül az ügyfél érdekeinek védelme, biztonságának biztosítása, a letétkezelés szabályossága, az ügyfél által elérni kívánt joghatás kiváltására alkalmas jogszerű szerződés szerkesztése kiemelt védelmet élvez.

A fegyelmi büntetés kiszabásánál a Fegyelmi Tanács értékelte az ügyvédi hivatás szempontjából a magatartás súlyát. Az ügyfél azért fordul szakemberhez, mert biztonságot akar. Az eljárás alá vont ügyvéd megsértette azt az etikai alapelvet, hogy az ügyfél bizalmát el kell nyerni, és azt meg is kell tartani, mert az ügyvédi hivatás gyakorlása az ügyfél bizalmán alapul.

Jelen ügyben az eljárás alá vont ügyvéd kifejezetten ügyfele érdekeivel ellentétesen cselekedett, ebből adódóan kárt is okozott neki. Az eljárás alá vont ügyvéd nem ellenőrizte, nem követte nyomon az általa szerkesztett okiratok teljesítését, pedig ebben a jogügyletben ez nagyon is indokolt lett volna.

A Fegyelmi Tanács enyhítő körülményként értékelte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ügyfelét kártalanította, azonban itt értékelte azt a körülményt is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyfelével kötött megállapodásban teljes mértékben elismerte felelősségét, majd a MÜBSE-nek írt beadványában ezzel ellentétesen nyilatkozott, továbbá csak a fegyelmi eljárás elrendelését követően került sor a felelősség elismerésére és a kártalanításra.

Tekintettel arra, hogy a Fegyelmi Tanács az ügyvéd felelősségét megállapította, a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (IX.26.) MÜK Szabályzat 40.1. és 40.2. pontja alapján kötelezte a 80.000.-Ft átalányköltség megfizetésére. A fegyelmi eljárásban tételes költség nem merült fel.

A bejelentő ugyan a fegyelmi eljárásban a bejelentését visszavonta és kérte az eljárás megszüntetését, azonban a FESZ 1.3. pontja szerint a bejelentés visszavonása a fegyelmi eljárás lefolytatását nem akadályozza.

A FESZ 1.4. pontja szerint a fegyelmi felelősséget – jogszabály vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában – az elkövetés idején hatályban lévő jogszabályok és szabályzatok alapján kell elbírálni, kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek vagy az enyhébben bírálandó el.

Miután az eljárás alá vont ügyvéd a fegyelmi vétséget 2016. júniusban követte el a Fegyelmi Tanács az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. tv., az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 8/1999. (III. 22.) MÜK szabályzat, a letét- és pénzkezelés, valamint a letétnyilvántartás részletes szabályairól szóló 1/2014. (XI.03.) MÜK Szabályzat rendelkezéseit alkalmazta.

A fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (IX.26.) MÜK Szabályzat 42.1. pontja úgy rendelkezik, hogy 2019. január 1-ig, de legkésőbb a regionális fegyelmi bizottságok megalakulásáig a fegyelmi eljárásokat a fegyelmi eljárásról szóló 3/1998. (VI. 27.) MÜK szabályzat alapján kell lefolytatni a 42.2. és 42.3. pontban meghatározottak szerint. A regionális fegyelmi bizottságok szabályszerű megalakulását a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke a megalakulást követően haladéktalanul határozatban állapítja meg, és az erről szóló közleményt haladéktalanul közzé kell tenni.

42.2. pont: E szabályzat rendelkezéseit – ha jogszabály vagy e szabályzat eltérően nem rendelkezik – a 42.1. pont szerinti időpontot követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni. Tekintettel arra, hogy a fegyelmi eljárásban 2019. évben történt az első cselekmény, így az eljárásra a 20/2018. (IX.26.) MÜK Szabályzat rendelkezései az irányadók.

Felhívja a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A fellebbezés lehetőségét az Üttv. 135. §-a bekezdése biztosítja.

A Fegyelmi Tanács határozata 2019. június 14. napján emelkedett jogerőre.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa - 2018. F. 230.)